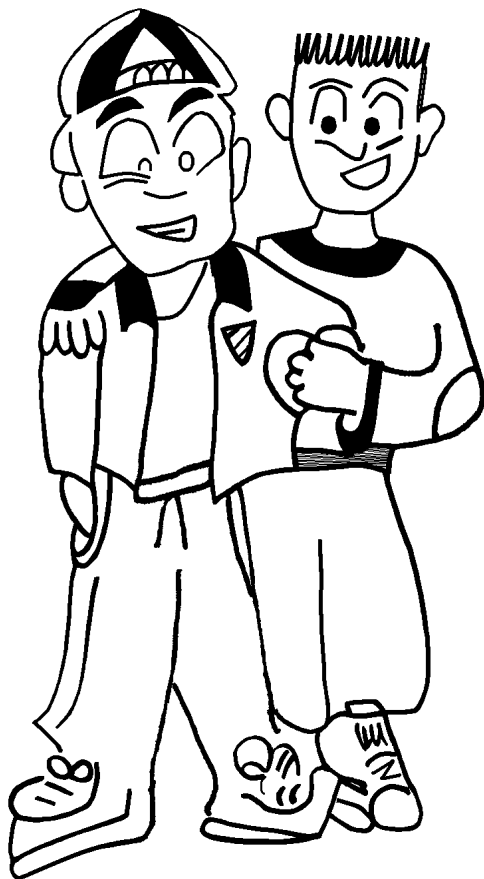

**APLICACIÓ AL MIJAC DEL
PLA DIOCESÀ DE PRIORITATS
PER A L'APOSTOLAT SEGLAR**

MIJAC DE BARCELONA

ÍNDEX:

PRÒLEG.....	- 2 -
INFANTS QUE EVANGELITZEN.....	- 2 -
INTRODUCCIÓ.....	- 4 -
APLICACIÓ AL MIJAC DE BARCELONA.....	- 6 -
DEL PLA DIOCESÀ DE PRIORITATS	- 6 -
PER A L'APOSTOLAT SEGLAR.....	- 6 -
1. ANÀLISI DE LA REALITAT INFANTIL.....	- 6 -
2. EL MIJAC COM A MOVIMENT D' ACCIÓ CATÒLICA	- 9 -
2.1. El MIJAC és dels infants i per als infants	- 9 -
2.2. El MIJAC és evangelitzador i arrelat en un medi.....	- 11 -
2.3. El MIJAC és un moviment d'Església	- 13 -
3. L'ACOMPANYAMENT DEL PROCÉS EDUCATIU.....	- 18 -
5. ELS MITJANS EDUCATIUS DEL MIJAC	- 24 -
5.1. L'acció i la revisió de vida	- 24 -
5.2. L'estudi d'Evangelí.....	- 27 -
5.3. La campanya.....	- 29 -
5.4. Grups d'infants i coordinadores de centre i diocesana.....	- 30 -
6. DIOCESANITAT DEL MIJAC	- 34 -
DOCUMENTS MIJAC CATALANOBLEAR I DIOCESÀ.....	- 37 -
HIMNE DEL MIJAC	- 38 -

PRÒLEG

INFANTS QUE EVANGELITZEN

Aquest és un llibret audaç: reflecteix i orienta l'audàcia pastoral de fer acció catòlica amb els infants.

Dol comprovar que molts pastors han perdut la noció *d'acció catòlica* i la substitueixen pel criteri ambigu de *fer coses* i, sovint, d'inventar-ne, a gust del consumidor, sobretot amb la jovenalla. Cal retrobar l'especificitat d'aquest servei que el Vaticà II definí amb quatre notes, com quatre parets mestres, que la configuren sense, d'altra banda, engavanyar-la amb formulacions d'un determinat moment històric. Aquell gran consiliari que va ser el pare dominic Louis-Joseph Lebrez descrivia l'acció catòlica com "un moviment inspirat per l'Esperit, coordinat per l'Església al pla espiritual; coordinat per la veritat, per la justícia i per l'amor, i per l'Esperit també, al pla temporal". No tot l'apostolat seglar ha de ser acció catòlica: hi ha diversitat de dons i de carismes. Però l'acció catòlica té una missió insubstituïble. El nostre *Pla diocesà de prioritats per a l'apostolat seglar*, que aquest llibret aplica, ens assenyala el camí.

Però, és possible que els infants facin acció catòlica? És mèrit del MIJAC haver sabut mirar els nens i les nenes com a subjectes a l'Església, no com a subjectes passius. Haver-los valorat pel que ja són, no només pel que després seran. No haver compartit els criteris mundans que els miren com a consumidors, i els introdueixen en l'espiral de la competitivitat. Gosaria dir que en el capteniment del MIJAC hi ha implícita una reivindicació de la dignitat humana del nen, semblant a la de la dignitat de l'obrer i a la de la dona, tant en el passat com encara avui. Es tracta d'una actitud coherent amb la de Jesús, que porta a descobrir el paper de l'infant en l'evangelització dels infants.

Especialment en els medis més secularitzats prenen relleu dues característiques del MIJAC: la seva clara opció evangelitzadora i la seva presència a la frontera o a l'exterior de les nostres comunitats. Una vegada que m'havien arribat queixes d'un centre de MIJAC de part d'alguns parroquians, vaig dedicar un parell d'hores a conversar directament amb els petits militants. Em vaig adonar de seguida del motiu de les queixes: eren nanos d'un medi cultural i social deprimat, d'una manera d'expressar-se i de comportar-se no gens refinada.

Però vam parlar de Jesús. Fins i tot vaig haver d'improvisar una resposta que ells poguessin entendre a la pregunta de què és un bisbe... Com és possible que aquells feligresos no valoressin el fet missioner de poder arribar a unes famílies tan allunyades?

Prego pel nostre MIJAC, els infants, els animadors i els consiliaris, tanta gent audaç que, com canta el seu himne, *Jesús mou a voler un món nou*.

**Joan Carrera Planas,
bisbe auxiliar de Barcelona.**

INTRODUCCIÓ

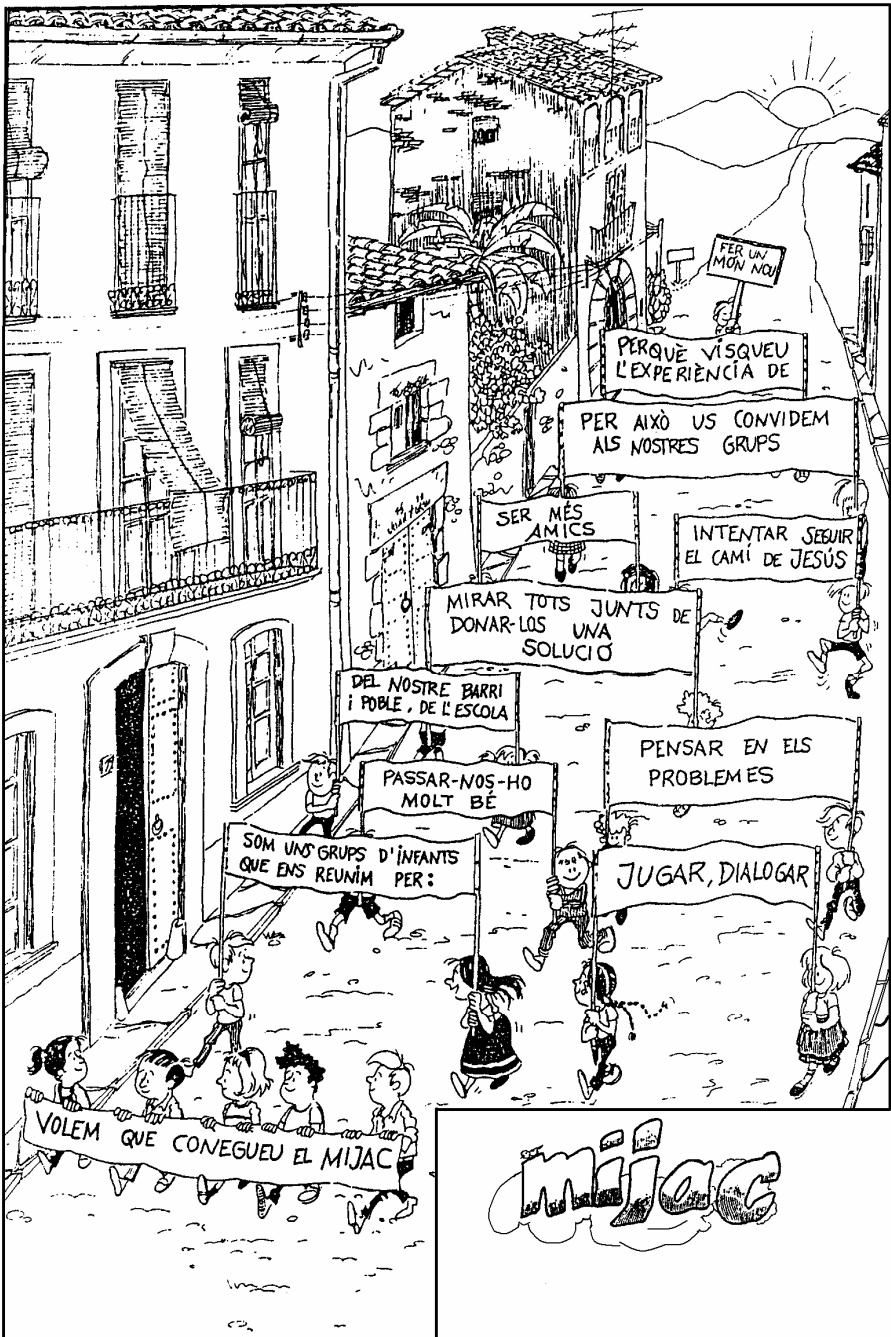
El 10 d'abril de 1996 es va publicar el decret pel qual s'aprovava el **Pla diocesà de prioritats per a l'Apostolat Seglar de Barcelona**, amb la finalitat principal de potenciar la corresponsabilitat laïcal i de donar impuls a l'Acció Catòlica, com a forma habitual bàsica d'associació laïcal que ofereix la diòcesi. A més, a l'aprovació del Pla pastoral seguia, el 15 d'abril, la creació del Consell d'Acció Catòlica de la diòcesi del qual el MIJAC n'és un dels membres.

Amb la participació del Moviment en aquest Consell, la Comissió diocesana del MIJAC va veure la necessitat de treballar aquest Pla diocesà per tal de revisar com vivim en l'actualitat el fet de ser un moviment d'Acció Catòlica, per tal de descobrir quins reptes se'ns plantegen, per tal de ser fidels a la missió que se'ns encomana, i per tal de trobar-hi camins i posar-hi els mitjans d'aplicació. La finalitat d'aquest treball és la de tenir una reflexió d'àmbit diocesà, que es podria anomenar "Aplicació al MIJAC del Pla diocesà de prioritats per a l'Apostolat Seglar", i que expliciti la nostra aportació específica com a MIJAC al conjunt de la diòcesi de Barcelona.

Érem conscients que és una reflexió i un treball que implicava tot el MIJAC de Barcelona, i no només la Comissió diocesana. Per això, vam pensar que es podria treballar i reflexionar en els diferents equips diocesans: responsables, iniciadors, consiliaris... que van fer la seva aportació; a més, hi hem afegit fets i accions duts a terme pels mateixos infants i que han estat recollits de la revista dels infants i/o de les valoracions fetes a la coordinadora diocesana d'infants. Finalment, el treball amb les esmenes i aportacions fetes pels diferents equips diocesans va ser presentat a l'assemblea d'animadors del 27-28 de setembre de 1997, i va ser aprovat per unanimitat.

Aquest treball, a més, ens ajudarà a concretar la reflexió que a nivell catalano-balear està fent el MIJAC sobre l'Acció Catòlica. Cal tenir present, doncs, que és només un punt de partença del camí que hem de fer tots plegats, i creiem que és una tasca que hauríem de prendre amb ganes i il·lusió. Bona feina!

MIJAC de Barcelona. Octubre de 1997

mijac

APLICACIÓ AL MIJAC DE BARCELONA DEL PLA DIOCESÀ DE PRIORITATS PER A L'APOSTOLAT SEGLAR

1. ANÀLISI DE LA REALITAT INFANTIL

El pla diocesà parteix de la importància de la vida, per tal d'analitzar-la amb realisme i esperança. Anàlisi que ens mostrarà la necessitat i urgència d'un compromís evangelitzador.

Segons els nostres estatuts, l'objectiu del Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica de Catalunya i les Balears (MIJAC) és l'evangelització, per mitjà de l'acció, realitzada pels infants i preadolescents, d'acord amb les Conviccions (art. 3).

Per fidelitat a aquest objectiu principal partim de la realitat de l'infant concret a qui arribem, realitat que ve determinada pel paper que juga l'infant a la nostra societat i per la situació concreta dels infants que integren el Moviment.

Tot i que és cert que en aquest segle s'ha avançat molt en la consideració de l'infant com a persona humana, com algú que ha de ser respectat i educat, encara estem molt lluny que l'infant sigui considerat i valorat en totes les seves possibilitats i capacitats. Així, sovint, el paper de l'infant a la nostra societat contemporània és determinat pels següents elements:

- La transitorietat: es contempla l'infant no tant pel que és, sinó pel jove i/o adult que algun dia serà.
- És un subjecte passiu, no es contempla que pugui tenir capacitat pròpia de paraula i de decisió, que pugui ser protagonista; el caràcter de "menor" defineix la seva no-responsabilitat social.
- En una societat capitalista centrada en el consum, l'infant és contemplat sota la perspectiva d'objecte de consum i de consumidor.
- En una societat competitiva, es comença a iniciar l'infant de ben

petit en aquesta espiral competitiva, on cal que un altre perdi si tu vols guanyar i tenir un lloc a la societat.

- En un món on l'Evangeli de Jesús continua sent una novetat, la formació de la fe dels infants s'associa a la preparació per a rebre un sagrament sense cap connexió amb la vida.

D'altra banda, el MIJAC de la diòcesi de Barcelona, en l'actualitat, està arrelat als barris perifèrics de la ciutat de Barcelona i de la seva àrea metropolitana, en concret: Badalona, Badia, Cornellà i L'Hospitalet, Mollet i Santa Coloma de Gramenet. Aquesta realitat fa que, sovint, la vida de l'infant sigui determinada pels següents factors:

- La precarietat social i cultural en l'entorn que envolta la vida de l'infant.
- La influència que pot tenir tot el que afecta a l'entorn familiar: atur, precarietat en els contractes, habitatges reduïts on conviuen moltes persones, manca de perspectives de futur en pares i germans grans.
- La manca d'equipaments socials i esportius que fa del carrer l'espai on l'infant es troba de forma habitual, sovint sense cap finalitat determinada.
- El fracàs escolar pot ser l'inici d'un camí sense retorn; molts infants dels nostres barris comencen a ser víctimes dels mecanismes d'exclusió social.

Es podria dir el mateix del lloc que l'Església dóna als infants: un lloc que ve determinat pel jove i/o adult que serà demà, i on difícilment els infants són citats i reconeguts com a subjectes actius de l'Església diocesana en la seva missió evangelitzadora.

El MIJAC, com a moviment educatiu i evangelitzador, veu la necessitat i la urgència de respondre a aquesta realitat. En la mateixa línia del Pla diocesà, veiem la necessitat i la urgència de:

- Presentar Jesucrist perquè sigui conegut i estimat pels infants de tota la nostra diòcesi.
- Donar l'oportunitat perquè la veu dels infants sigui escoltada, acollida i respectada tant per l'Església com per la societat.

- Fer possible que l'infant sigui protagonista en el Moviment i en el conjunt de la seva vida.
- La presència en el seu medi mitjançant l'acció transformadora.
- Vetllar perquè el laïcat del MIJAC, els infants pròpiament i els animadors i animadores com a amics i testimonis, sigui acompanyat tant en la seva implicació en el Moviment mitjançant l'organització, com en la seva formació permanent.

Un animador del MIJAC va fer el següent testimoni, a l'assemblea diocesana, el dia que s'incorporava com a animador militant en el seu centre, deia: "Jo havia estat nen en el MIJAC i enyorava aquells anys com un dels millors records de la meva infància, Per què? Perquè el MIJAC té la facultat de convertir el nen en protagonista: Jo pensava, jo parlava, jo decidia; surts d'aquell típic ambient de casa i de l'escola on res no tens a dir (ni t'ho permeten) i, de cop, et sents protagonista. Algú em va dir: continua. I és que faltaven animadors al MIJAC. Jo no podia pas deixar que el MIJAC del meu barri s'ensorrés. No en tenia ganes però havia d'ajudar que uns altres nens visquessin allò que jo havia experimentat. I em vaig fer animador. Al començament em pensava que no me'n sortiria. Com se fa perquè aquells nens esdevinguin protagonistes? Quina hauria de ser la meva aportació? Però des del primer dia vaig connectar amb ells. El Dieguillo i amb ell tota la classe del 5è B, el Jordi, el Juan Pedro, la Zule, l'Anna, la Lúcia, la Sandra..."

El MIJAC vol respondre a aquesta realitat infantil articulant tres dimensions sense separar-les mai:

- 1) Infant.
- 2) Medi.
- 3) Església.

2. EL MIJAC COM A MOVIMENT D' ACCIÓ CATÒLICA

El pla diocesà estableix la necessitat que el treball amb el laïcat es faci responent a les següents característiques:

2.1. Amb identitat cristiana i eclesial:

- *Format a partir de la vida i també de manera sistemàtica.*
- *Espiritualment madur.*

2.2. Evangelitzador:

- *Encarnat, compromès en la transformació del món.*
- *Preocupat per anunciar i estendre l'Evangeli.*
- *Format per esdevenir evangelitzador.*

2.3. Capaç de ser factor de comunió:

- *Compromès amb l'Església, a tots els nivells.*
- *Preferentment associat amb altres laics.*

El MIJAC permet un diàleg educatiu i evangelitzador entre les tres dimensions que el caracteritzen: el món dels infants, el medi en què viuen i actuen els infants i l'Església diocesana, tot permetent que les tres dimensions es complementin i s'interaccionin.

2.1. El MIJAC és dels infants i per als infants

Creiem que la realitat de l'infant està determinada no tant pel seu futur -aquell jove o adult que serà demà-; sinó pel seu present: l'infant que ja és avui. Alhora, constatem com incideixen en aquesta realitat el canvi constant i el creixement que caracteritza aquesta etapa de la vida humana. Així, doncs, partim de la convicció que l'infant és una persona capaç de ser activa i amb possibilitats de protagonisme.

Aquesta convicció ens porta a fer un acte de fe en els infants i en les seves possibilitats; a prendre'ns seriosament les seves vides i les seves accions; a veure'ls com a persones que han de ser escoltades, valorades i estimades, amb capacitat d'enriquir als animadors que els acompanyen i els adults que els envolten. Així, al MIJAC, és molt important el que els infants diuen i fan. A més, ens fa descobrir la importància de la vida com a punt de partida de tot procés realitzat amb ells. El Moviment, doncs, aplega els infants a partir de la seva vida, tot proposant-los organitzar-se i donant-los els mitjans per assolir-ho.

L'acció transformadora és un dels eixos educatius bàsics del Moviment. Aquesta acció és fruit de l'anàlisi d'una realitat que ha estat descoberta i sobre la qual s'ha reflexionat; però, cal tenir cura de dur-la a terme d'una forma engrescadora i divertida partint de la realitat dels infants. Així, el joc i les activitats tenen, en el MIJAC, una dimensió més profunda que la de ser un mitjà educatiu en el lleure; més aviat, permetent als infants conèixer el seu món i actuar-hi amb protagonisme. A més, a través d'aquestes accions el Moviment ajuda els infants a adonar-se que poden seguir el model de Jesús que ens és manifestat per l'Església.

De la Revista dels infants "Notícies Peludes" hem tret el següent testimoni: *El dia 21 de Desembre ens vam ajuntar els petits de Sant Roc, Bufalà i Morera. Ens vam reunir per celebrar el Nadal i per fer una acció al barri al matí. Vam fer un joc de presentació, vam embolicar regals per Lleflià i els hi vam portar. Ens vam dividir en dos grups: un va anar al mercat a cantar i recollir menjar per fer una ofrena, l'altre grup va anar a cantar al Casal d'avis. Vam recollir diners pel Zaire. Després vam anar al parc de Can Solei, però com que va ploure vam anar a Morera a fer l'Eucaristia i vam donar el menjar d'ofrena pel nen Jesús. Després vam menjar i ballar, i després a casa. Ens ho vam passar molt bé.*

2.2. El MIJAC és evangelitzador i arrelat en un medi

El MIJAC, com ja hem dit, aplega els infants a partir de la vida i de l'acció. No partim d'una fe que ja es dóna per suposada; sinó que entenem que la vida i l'acció dels infants ha de ser "evangelitzada", és a dir, il·luminada amb la persona de Jesucrist que descobrim en la Paraula de Déu.

Així, els infants poden descobrir en **Jesús l'amic i el germà** que els acompanya en la seva vida i que està sempre al seu costat; **el Mestre** que els ensenya a perdonar quan es barallen, a compartir el que tenen, a acollir el qui és diferent, a respectar tothom, a valorar les coses petites i els qui són més febles i més pobres, a preocupar-se pels altres i a fer coses per ells, a experimentar el goig de sentir-nos fills de Déu... els infants són convidats a conèixer i seguir Jesucrist, el Senyor, que creu en ells i els posa com a model del seu seguiment i de la seva acollida, Jesucrist que ha donat per amor la seva vida i ens crida a fer el mateix, Jesucrist a qui poden trobar en l'Evangeli i en el món on viuen i actuen, Jesucrist a qui poden reconèixer en l'Eucaristia i en els pobres... Aquesta experiència, el MIJAC la fa a partir del que els infants viuen i fan, dels seus jocs i activitats; una vida i una acció sobre les quals reflexionen en el seu grup d'infants; una vida i una acció en la que ells s'interpel·len mútuament, es comuniquen, es transformen... es posen en camí d'acollir l'Evangeli de Jesús; una vida i una acció que poden esdevenir pregària de perdó, de petició, d'acció de gràcies... una vida i una acció que poden ser compartides i celebrades en Església.

En un centre de Badalona el grup de grans en la campanya treballa l'àmbit del Tercer Món; quan arribem al jutjar fem un estudi d'Evangeli a partir de Mc 7,24-30. Els nens expressen:

David: Aún estando bien nos quejamos.

Oriol: Nos creemos mejores que ellos.

Javi: El texto me dice que no sea tan caprichoso y que no pida tantas cosas materiales a mis padres.

Albert: Tenemos más cosas que los demás y hemos de aprender a compartirlas.

A més, la manera d'arrelar del moviment en un medi determinat -a partir de les relacions naturals entre els infants- fa possible que els mateixos nens i nenes puguin proposar el MIJAC als seus amics i companys, sigui quina sigui la seva situació religiosa. El Moviment considera els infants com a primers agents de l'evangelització del seu món infantil. Partim de la intuïció pròpia dels moviments d'Acció Catòlica: l'evangelització del medi pels qui són del medi, i que en el cas dels infants no acostuma a ser tan evident com en el cas dels joves i dels adults. Tenim, però, la convicció que els infants no només poden organitzar-se i actuar, sinó que també poden anunciar la Bona Notícia i participar en la construcció de l'Església. Els infants viuen aquesta tasca evangelitzadora de diverses maneres: convidant als seus amics i amigues a "fer grup", a actuar amb ells o com ells, a venir a les seves trobades i celebracions, a participar en les seves accions i activitats, compartint així amb els amics i amigues tota la seva experiència de vida en moviment. A més, fan participar del que han descobert i viscut a les persones que conviuen amb ells en la família, l'escola, el lleure, i així evangelitzen el medi en què viuen i actuen. D'aquesta manera, l'infant viu arrelat en un medi concret, s'implica en el medi on viu, i és cridat des d'aquest medi on viu a ser-hi llevat, a ser-hi sal.

Seguint el document "Procés a la militància tels infants en el MIJAC" afirmem que l'infant és militant quan esdevé capaç de descobrir situacions que passen en la seva vida i en el seu entorn, de créixer en la responsabilitat, d'actuar amb voluntat de transformació, de pertànyer a un grup per opció personal... Els infants són militants quan esdevenen capaços de reflexionar a la llum de Jesús sobre ells mateixos, d'ésser conscients de la seva fe i de viure-la en comunitat, de donar testimoni a d'altres infants del que viuen i creuen.

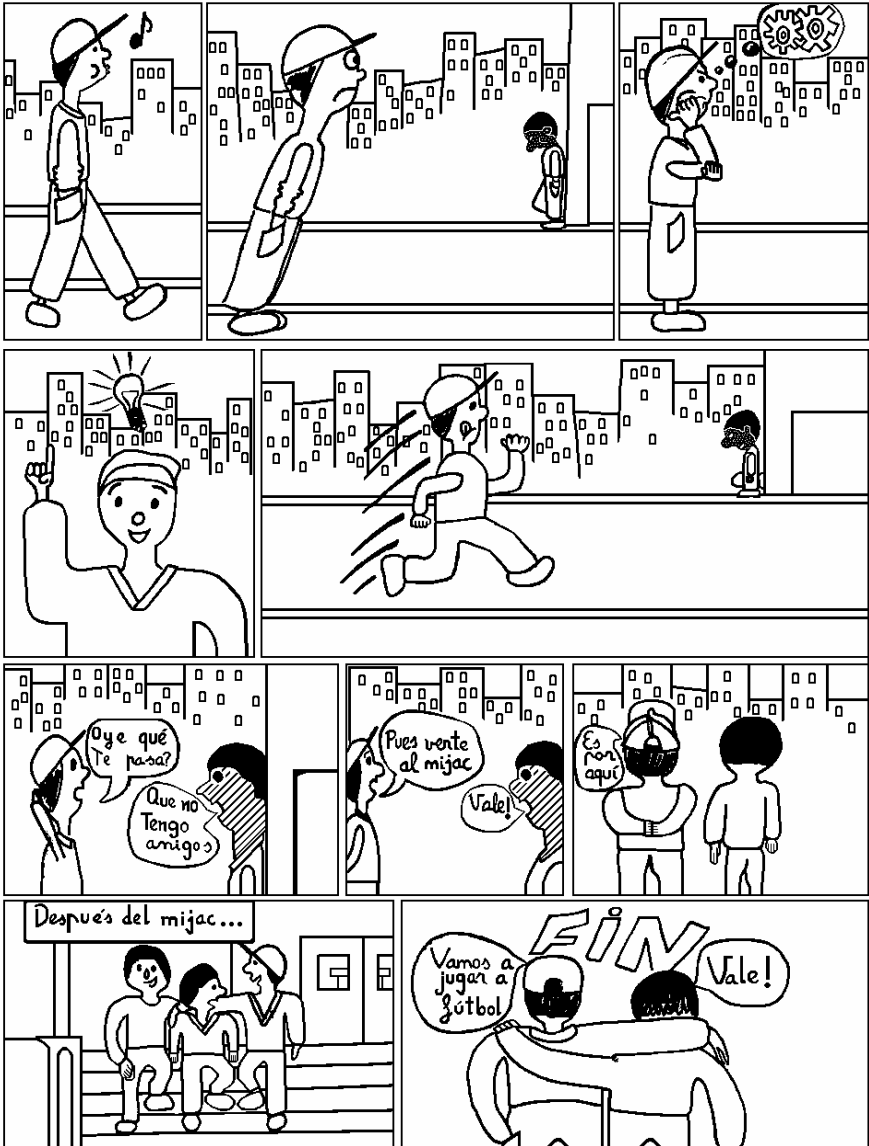
El paper dels animadors/es i consiliaris, com diu el Document de consiliaris, en tot aquest procés és determinant: consisteix a suscitar en els infants actituds que facin possible la fe, comportaments segons l'Evangeli, sentiments que els duguin a la pregària i a celebrar la fe acollida i viscuda, i accions amb les quals escampin entre els altres infants allò que ells mateixos han descobert i viscut en el MIJAC.

2.3. El MIJAC és un moviment d'Església

El MIJAC, perquè porta l'experiència, la paraula, l'acció, les aspiracions dels infants, té un paper irremplaçable en l'Església; ja que permet a tot el Poble de Déu d'acollir de debò els infants i de viure-les paraules de Jesús: *"qui acull un d'aquests infants en nom meu, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m 'ha enviat"* (Mc 9,37). En aquesta manera d'acollir els infants, s'hi juga l'acolliment de Déu i Pare nostre pel seu Fill i germà nostre. Però també s'hi juga una vida d'Església on els infants siguin de debò els agents i els subjectes, els col·laboradors del propi Bisbe, respectats en allò que com a infants són, és a dir, considerats pel que són ara i no pas pel que seran més endavant; es tracta, en definitiva, que la condició de batejat que fa de l'infant membre actiu de l'Església sigui realment valorada i respectada. D'aquesta manera el Moviment és factor de comunió i un do de l'Esperit fet a tota l'Església, per tal que els infants de la nostra diòcesi puguin ser evangelitzats i evangelitzadors amb l'acció i la força de l'Esperit.

Aquesta comunió en l'Esperit es concreta i es fa visible en l'organització dels infants, un dels eixos educatius bàsics del Moviment. Seguint el "Procés a la militància dels infants" del MIJAC catalano-balear diem que l'organització dels infants en el Moviment té una finalitat educativa perquè fa possible que l'infant sigui responsable, començant a l'interior del seu grup i per anar arribant, progressivament, al seu centre, al seu moviment, a la seva diòcesi i al medi on viu, segons el seu ritme de creixement i les seves inquietuds. Així, la finalitat de l'organització dels infants en el MIJAC és d'ajudar-los a aconseguir allò que es proposen, partint de les formes espontànies que tenen d'agrupar-se, de jugar i de fer les coses. Per altra part, la raó d'aquest estil educatiu no s'ha de cercar només en l'eficàcia, sinó en la fidelitat a l'Evangeli de Jesús acollit i viscut. En aquest punt, considerem que els infants viuen un estil militant quan esdevenen capaços de viure llur vinculació al Moviment i d'organitzar-se amb altres infants.

VEN AL MIJAC

A continuació aportem un testimoni d'una animadora del MIJAC publicat a la revista "Evangeli i Vida" (núm. 66) que ens fa veure com tot això que hem anat dient fins ara, pot ser viscut i contemplat en el dia a dia amb els infants.

"El Regne del Cel és dels qui són com ells"

El nostre testimoni i les celebracions que realitzem en el nostre centre són camins per evangelitzar. En aquestes celebracions ens sorprenem i ens deixem interpel·lar per les intervencions dels nens en les peticions, accions de gràcies, pregàries i actituds que prenen.

"Jesús, et dono gràcies per la família tan meravellosa que tinc", deia la Míriam, En la mateixa celebració un animador havia demanat perdó per no estar atent amb els de casa. I jo mateixa també,

No és només en les celebracions. També en la quotidianitat veiem que els nens tenen molt present Jesús i me'l fan descobrir on jo no el sabia veure. Això ho recordo en unes reflexions amb ells: Un dissabte dels primers de curs la Raquel va venir a dir-me: "Quin joc podem fer? Jo sóc la responsable dels jocs i no en sé cap". Aquella nit rumiant vaig relacionar aquella angoixa amb el crit: Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat? (Mt 1 5,34).

Observo la seriositat amb la que es prenen les responsabilitats i com es posen al servei dels altres, com Jesús que renta els peus als deixebles (Jn 13, 1-5).

La Verònica, a casa, no té gaires oportunitats de ser sempre el centre d'atenció. Per aquest fet ens hi hem hagut de quadrar. És llavors, parlant amb ella sola, que reconeix que a vegades la seva actitud no ajuda a tirar endavant. Però altres vegades ells mateixos posen aquest coratge per engegar les coses: Ella i la Rebeca preparen amb molta il·lusió la festa de fi de curs del MIJAC perquè surti perfecta i van animant uns i altres, tant en la preparació com en la realització.

Un dijous, a mitjans de curs, dos animadors havíem quedat amb la Raquel per preparar un joc pel dissabte. El joc havia de servir per passar-ho bé, és clar, però també per valorar una activitat que havien fet i perquè sorgissin idees per a una altra. Déu n'hi do! A mi em semblava massa feina per un dissabte. Doncs a la Raquel no li venia

gran. Tenia un munt d'idees, encara que ens semblaven il·lògiques i absurdes i per tot trobava solució. Volia muntar el joc de seguida però jo li deia: "Qui anirà a comprar les coses? qui es veurà amb el responsable del material?..." Ella va replicar que l'últim dissabte faltaven cinc minuts i encara estàvem preparant les coses. Nosaltres només hi posàvem dificultats, però ella com a la multiplicació dels pans de l'Evangeli (Lc 9,12-14) veia les coses tan senzilles com un deixeble que estigués contemplant Jesús i refiant-se'n.

La Maite no és pas gaire amiga de la Cristina. Més aviat el contrari, li fa la guitza, la ridiculitza... Però un dia que el grup s'havia de reunir, la Maite va passar a buscar-la. Com Jesús que va a cercar la persona marginada i deia: El metge no el necessiten els qui estan bons sinó els qui estan malalts. Aneu a aprendre què vol dir allò de: El que jo vull és amor i no sacrificis. No he vingut a cridar els justos sinó els pecadors (Mt 9,12- 13). Quantes vegades -penso jo- em costa parlar amb els qui no pensen com jo!

Preparant el casal d'estiu, dos grups s'encarregaven d'una gimcana, preparàvem els jocs, el lloc on la fariem... A l'hora de posar en comú el treball dels dos grups, ambdós havíem triat la plaça Roja. Però alguns plantejaren què passaria si un nen que no s'hagués inscrit al Casal (i pagat!) s'atansés i demanés jugar. Això era obert-i l'Ivan deia que no: "Que s'apunten i que paguin!". Però la resta de nens van argumentar en contra i van aportar experiències personals. La Montse deia: "A mi alguns nens m'insulten i no em deixen jugar al pati. Què passaria si aquests nens pensessin com tu?" I també la Raquel: "Aquí al MIJAC sempre diem que cal compartir, oi?". Els més pràctics afegien que: "No ens costarà gaires diners muntar la gimcana i per això aquests no cal que paguin... A més no ens vindrà de set o vuit que vinguin". Els animadors no vam intervenir en el debat per rebatre res. N'hi va haver prou amb concloure'l. A mi em semblava que defensaven els valors de Jesús que digué al qui l'havia convidat: **Quan facis un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni els teus parents, ni veïns rics. Et podrien tornar la invitació i ja tindries la teva recompensa. Més aviat, quan facis un banquet, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors, ja que ells no tenen res per a recompensar-te, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitin**

els justos. (Lc 14,12-14).

Moltes vegades ens costa més a nosaltres que a ells mateixos parlar de Jesús. Un dia tenien una figura de Jesús de cartró que van portar de colònies. El Xus -li deien. Jugaven, ballaven i el disfressaven com un més de les colònies.

Aquesta evangelització els serveix per veure què els passa, a ells i al seu entorn, per poder fer una anàlisi crítica i per transformar allò que creuen que ha de canviar.

Si ens hi fixem veurem com les campanyes ja ens portaven per aquest camí. Recordem-ne tres: "Dins i fora del MIJAC en marxa t'has de posar". "Comença a actuar ja". "Actuem i participem. Entre tots ho aconseguirem!".

Aquesta vivència els fa sortir d'ells mateixos per donar-se als altres com queda explícit en el lema catalanobalear que hem triat a la I Assemblea de nens i nenes del MIJAC de Catalunya i les Illes: "Al teu germà, dóna-li la mà".

Com aquests fets podríem trobar-ne molts més. Sempre arribaríem a la conclusió que els infants ens evangelitzen de forma continuada quan ens interpel·len, pregunten, actuen, transmeten la il·lusió, donen testimoni..."

3. L'ACOMPANYAMENT DEL PROCÉS EDUCATIU

El pla diocesà afirma que la tasca descrita és un procés que, en els nostres dies, sovint resulta llarg i costós:

- *Que hi ha itineraris d'evangelització molt llargs, especialment entre els joves d'avui.*
- *Que cal acollir les persones tal com són i en el moment en què es troben, per anar cap a l'ideal descrit, i que cal tenir clar on es vol arribar i tendir-hi en la mesura que es pugui.*
- *Que això implica que tot el treball diocesà es farà tendint a l'esmentada tipologia de laic, emprant la pedagogia més adequada.*

El MIJAC, com hem vist, és un moviment d'Acció Catòlica amb la missió específica de promoure la participació dels infants i els adolescents en l'acció evangelitzadora de l'Església dels seus propis ambients; com subratlla l'arquebisbe de Barcelona en la presentació del document d'iniciació i formació dels consiliaris del MIJAC, el Moviment vol ajudar-los a assumir el protagonisme que els correspon com a laics a la societat i a l'Església, i a ser, segons la seva edat, "veritables testimonis del Crist entre els companys".

Ara bé, en el cas dels infants aquest protagonisme és fràgil, ja que no és autosuficient, necessita el reconeixement d'altres per créixer, necessita els joves i els adults per existir; en aquest punt, l'acompanyament dels animadors/es del Moviment és clau per tal que el protagonisme dels infants esdevingui una realitat. Els animadors/es, doncs, són els qui assumeixen la funció d'educadors i acompanyants del procés de desenvolupament personal i de creixement en la fe que s'esdevé en cada infant.

El document d'iniciació d'animadors elaborat pel MIJAC catalanobalear marca el perfil d'aquell que ha de ser amic i testimoni dels infants i que els ha d'acompanyar en el seu protagonisme. L'acció de l'animador/a està delimitada per les Conviccions del MIJAC, aprovades pels bisbes catalans i de les illes, que són l'ideari del Moviment i que estan basades fonamentalment en l'Evangeli i en l'anunci del Regne de Déu. Les Conviccions identifiquen el MIJAC com un moviment apostòlic d'infants que pretén ajudar-los a descobrir Jesús a través de l'acció

transformadora en el seu medi. Les Conviccions del MIJAC són:

- **Protagonisme de l'infant.** *És un Moviment dels infants i dels preadolescents que tendeix cap a un veritable protagonisme d'ells mateixos en la marxa del seu Moviment.*
 - Per tant, no és un Moviment de joves que organitza coses pel temps lliure dels nens i nenes.
 - Aprofita normalment estones lliures per a reunir-se, però l'espirit del Moviment procuren viure'l en tots els marcs de la seva vida: família, escola, amics, barri o poble, llocs de diversió, temps lliure, comunitats, llocs de treball...
- **L'arrelament.** *És un Moviment arrelat a la realitat que l'envolta.*
 - Per això ha de ser fidel als diversos ambients en què es mou i a la seva realitat de Catalunya.
- **Acció transformadora.** *És un Moviment d'acció transformadora que suposa una anàlisi prèvia de la realitat.*
 - El Moviment vol potenciar les iniciatives dels nois i noies encaminades a actuar en el seu ambient, i a actuar-hi per a transformar-lo.
 - Aquesta acció implica els altres nens i nenes i adults i suposa una anàlisi prèvia que els facilita la descoberta de la realitat que volen transformar.
- **Opció educativa.** *El Moviment és educatiu perquè possibilita créixer i autoeducar-se globalment com a persones, mitjançant la dinàmica descoberta-reflexió-acció transformadora.* Perquè sigui educativa, l'acció dels nens i nenes ha d'estar acompanyada de la reflexió i els ha de dur de nou cap a l'acció:
 - Una acció dirigida a ells mateixos, que els fa capaços de canviar i créixer (conversió).
 - I una acció dirigida també cap els altres i al seu ambient (transformació de la realitat).
- **L'Opció evangelitzadora.** *És un Moviment evangelitzador perquè vol fer realitat comunitàriament el projecte d'home nou i de món*

nou anunciat i viscut per Jesucrist, i és per això que és moviment d'Església.

- *És Evangelitzador en la mesura que els nois i noies s'esforcen per descobrir, viure i estendre els valors del Regne.*
- *I és moviment d'Església perquè, com l'Església, procura ser cada vegada més la comunitat de creients en Jesucrist que descobreix en el món els valors del Regne de Déu i s'esforça a viure'ls i estendre'ls.*
- **Opció pels pobres.** *El Moviment fa una opció preferent pels febles, pels dominats, pels marginats, d'acord amb les directrius de l'Evangeli i de l'Església, ja que el projecte d'home nou i de món nou no és viable en el model de societat dominada per l'egoisme.*
 - El Moviment, amb l'Evangeli de Jesucrist als dits no pot excloure ningú, però tampoc no pot ser neutral.
 - El Moviment s'obre a tothom i vol ajudar tothom. Però per servir realment tothom cal fer una opció clara pels més febles i dominats que veuen els seus interessos injustament subjugats als de minories dominants. I això per dues raons: primer, perquè (si tenim en compte que la nostra feina és l'extensió del Regne de Déu), en el Regne només hi tenim cabuda si vivint les benaurances de l'Evangeli; i segon, perquè (si tenim en compte que evangelitzar és bàsicament, viure i estendre els valors del Regne de Déu), aquests valors no neixen en una realitat assecada radicalment per l'egoisme.
 - Per tot això, el Moviment vol dirigir-se preferentment als nois i noies amb menys possibilitats educatives dels diversos ambients.
- **L'animador, amic i testimoni.** *L'animador del Moviment, en relació als nens i nenes del seu grup, és un amic i un testimoni.*
 - Acompanya els nens i nenes del seu grup ajudant-los a expressar-se i a trobar el seu paper, animant-los i donant-los suport en les seves accions personals i de grup, i essent davant d'ells un testimoni de persona crítica i compromesa amb els

altres en la construcció d'una realitat nova segons l'Evangeli de Jesucrist.

L'acompanyament dels infants demana, per part dels animadors/es, un conjunt d'actituds que aquests han d'anar madurant. Cal tenir present que l'animador/a acostuma a ser un/a jove que ell mateix està en procés de formació, de maduració i, per tant, de canvi; el Moviment compta també amb la presència d'animadors adults que aporten la seva experiència, la seva maduresa i el seu testimoni d'opció pels infants. Jesucrist és Mestre i model d'acompanyament per l'animador/a: en Jesucrist descobrim aquell que valora els infants i els posa com a model de seguiment i d'acollida davant tots els deixebles (Mt 18,1-5). Això porta el MIJAC a suscitar tot un seguit d'actituds en els animadors i en les animadores, responsables de l'acompanyament de l'infant:

- L'animador/a s'ha d'acostar al ritme dels infants, ha de caminar amb ells, des de la seva realitat infantil.
- L'animador/a ha d'aprendre a escoltar els infants, a descobrir els seus interessos reals, a valorar els seus avenços, a comprendre les seves dificultats i incoherències, a estimar-los tal com són.
- L'animador/a ha d'ajudar els infants a descobrir el sentit del que viuen i del que fan, el sentit de l'organització i de la comunió, relacionant-t'ho amb l'Evangeli.
- L'animador/a ha de ser davant dels infants un testimoni de Jesucrist en les seves paraules i en la seva vida.
- L'animador/a ha d'ensenyar els infants a descobrir Jesucrist present a l'Eucaristia i en els pobres.
- L'animador/a ha d'acompanyar els infants en el seu ser evangelitzadors d'altres infants.

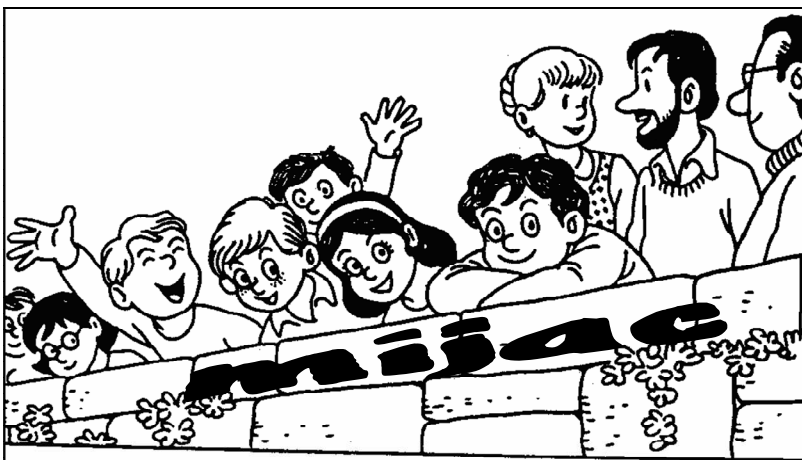
Alhora hem de ser conscients que en el protagonisme dels infants també es poden donar **actituds negatives** i que aturen el seu procés: podem forçar els infants al compromís sense partir de la seva vida, podem complicar el funcionament del centre amb un excés d'organització, podem potenciar el protagonisme només dels qui destaquen, podem donar per bona qualsevol cosa que facin o proposin els infants sense cap mena de reflexió... Hem de tenir present que no tot el que els infants fan o proposen és bo pel sol fet que surt d'ells, sinó que com a moviment educatiu que som hem d'acompanyar des de la lucidesa i el discerniment.

En el marc de la campanya de 1993-94, "Si trobes un nen marginat dóna-li una oportunitat", els nens d'un centre es preguntaven què podien fer davant el cas de marginació d'una nena a classe; explicaven:

"¿Qué estamos haciendo? (parlaven de la Campanya). Este año estamos grabando una película que se titula: El mote que marginó a una niña. Cuando ponemos un mote a cualquiera, no le estamos dando una oportunidad y no le dejamos demostrar lo que sabe hacer. Nosotros estamos grabando en esta película nuestra forma de comportamos con el/a, y se ve que nos reímos de ella y la insultamos diciéndole "Piojo". Al acabar, la película nos ha hecho ver que no tenemos que poner motes a ninguna persona. "

D'altra banda, el Pla diocesà ens parlava de la necessitat de combinar l'acompanyament personal amb la voluntat d'arribar a tota la gent. En aquest sentit, el MIJAC comparteix amb tots els Moviments d'Acció catòlica la particularitat de **ser un moviment cristià que vol arribar als qui encara no hi són, vol ser el moviment de tots els infants de la diòcesi**; el MIJAC vol ser present enmig de la societat com el llevat dins la pasta (Lc 13,20-21), vol ser l'Església en marxa en el món infantil. Ja hem vist com el Moviment viu i concreta aquesta voluntat missionera quan parlàvem de la dimensió evangelitzadora: per mitjà del que els infants diuen i fan amb els seus amics i amigues; amb les accions realitzades en el medi on viuen; per la seva participació en la família, l'escola, en el lleure.

En un centre d'un barri de Barcelona, després de fer el Veure i el Jutjar de la Campanya "Al teu germà, dóna-li la mà", a l'assemblea d'infants del centre van decidir fer dues accions: la primera, consistia a donar la mà als altres nens i nenes del mateix barri, i per això, van proposar fer una sortida d'un dia en la que es convidarien esplais, casals del barri i altres nens i nenes coneguts; en la segona acció, es volia donar la mà a infants d'altres països, van decidir començar a escriure's amb nens i nenes de Cuba, amb els que havien contactat a partir de l'enviament de material escolar feia uns mesos, en aquestes cartes uns i altres s'explicaven els jocs que feien quan jugaven amb els seus amics.

5. ELS MITJANS EDUCATIUS DEL MIJAC

El Pla diocesà diu que cal provocar i propiciar processos educatius, així com experiències creients que facin de la fe una realitat personal, propera i vivencial.

Per tal que el procés descrit no resti en paraules, cal que el MIJAC sàpiga posar-hi mitjans que els facin possible. Els principals mitjans que tenim com a Moviment són els següents:

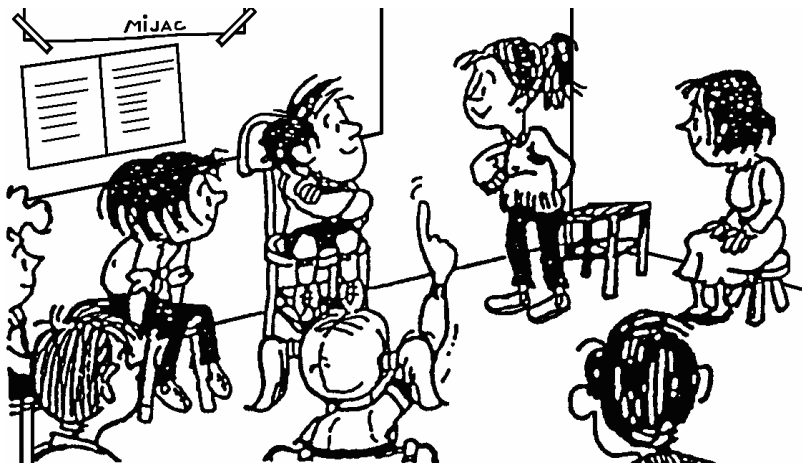
5.1. L'acció i la revisió de vida

Ja hem vist com l'acció en el MIJAC és acció transformadora perquè, com la de Jesús, pretén alliberar l'infant i canviar en el seu entorn allò que no s'ajusta a l'Evangeli. El sentit que donem a la paraula acció és més ample que el de la paraula activitat; quan parlem d'acció ens referim a un conjunt d'activitats orientades cap a un fi determinat. Tal com es diu en el "Procés a la militància dels infants", l'acció en el MIJAC porta els infants a:

- **Descobrir.** Veure una situació:
 - a) Deixar-se interpel·lar.
 - b) Veure com ens està afectant.
 - c) Prendre positura davant d'ella.
- **Reflexionar.** Això suposa:
 - a) Saber per què es produeix la situació.
 - b) Reflexionar sobre les seves conseqüències.
 - c) Contrastar-lo amb l'Evangeli.
 - d) Prendre positura personal i de grup.
- **Transformar.** Comporta:
 - a) Què volem fer i per què?
 - b) Preparar l'acció.
 - c) Repartir responsabilitats.
 - d) Seguir la invitació a col·laborar en la construcció del Regne de Déu.

Els passos descrits es corresponen al Veure, Jutjar i Actuar del mètode de la revisió de vida que utilitzen tots els moviments d'Acció Catòlica. Hem de revisar totes les coses que s'esdevenen en el procés de l'Acció perquè es pugui contemplar com la situació que volem transformar està canviant, quines vivències van interioritzant els infants, com es fa present Jesús, quines noves actituds han de sorgir a la llum de la vida i de l'Evangelí, quin compromís agafem...

Tot aquest procés de descoberta d'una realitat i la seva anàlisi, com l'acció que se'n derivi, ha de fer-se d'una manera activa, sense oblidar mai que es tracta de grups d'infants i pre-adolescents i que realitzen tot això, sobretot, en el seu temps lliure. D'aquí que, tota acció ha de ser engrescadora i divertida; com una mena d'aventura que els infants i els pre-adolescents viuen intensament i de la qual són els autèntics protagonistes. Això implica, també, que es donin moments i espais de celebració de les accions realitzades.

A partir d'una notícia que feia dies que havia sortit en els diaris en la que s'explicava com un nen havia estat mort a Sarajevo a mans d'un franc tirador, i en el marc de la campanya 1994-95, "Comença a actuar ja!", els infants d'un centre van escriure a la Revista la següent carta adreçada a l'infant mort per tal que tothom prengués consciència del que havia passat, per tal d'ajudar a comprendre la situació que molts nens i nenes vivien a Bòsnia i per tal de pensar quines accions, que estiguessin al seu abast, s'hi podien fer:

SECCIÓN DE OPINIÓN

Querido Nermin

Nos ha llegado la noticia desde Sarajevo de que un francotirador te ha matado de un balazo y ya no crecerás más. Desde el MIJAC de Badía (Barcelona) nos hemos preocupado de lo que te ha pasado.

Nosotros te queremos decir que sentimos mucho lo que nos ha ocurrido y por eso nuestra animadora, Mónica, nos ha traído esta información sobre ti, para que la gente reaccione de lo que está pasando en Sarajevo. Nosotros nos hemos enterado de que los cascos azules no colaboran mucho con vosotros en la guerra y también que no os dejan tener armas, porque dicen que así habrá menos muertes, pero nosotros sabemos que los únicos perjudicados sois vosotros. Ojalá nosotros pudiéramos colaborar para el bien de vosotros. Y también toda la gente del mundo pueda saber toda la verdad de vuestra guerra, ya que hay gente que habla, pero no os ayudan.

Todos nuestros deseos para que se acabe la guerra y reine la paz en Bosnia.

1. ¿Qué opinión tenéis sobre la guerra?
2. ¿Qué podrías hacer con tu centro para ayudar a Bosnia?

Para esto podemos pedir ayuda a los animadores, que nos den información sobre lo que pasa en Bosnia.

5.2. L'estudi d'Evangelí

Amb l'estudi d'Evangelí, el MIJAC prepara els infants a trobar-se amb *Jesús* i els motiva a conèixer-lo i estimar-lo com al seu Amic i Senyor. L'animador/a pot ajudar l'infant a dialogar amb *Jesús*, a fer l'experiència de descobrir-lo en la seva vida i acció i en el Moviment, i d'acollir-lo en l'Eucaristia:

Cal que l'animador/a s'hagi preparat, personalment o en l'equip d'animadors l'estudi d'Evangelí i que faci pregària. És molt important que es motivi els infants d'una forma apropiada a la seva edat i procés, que es trobi un lloc i temps oportú, que es creï un ambient adient a la interiorització personal.

L'estudi d'Evangelí pot partir d'una situació viscuda, d'una acció o un fet, del grup o de MIJAC; a partir d'aquí, se'ns suggereixen unes preguntes sobre nosaltres i sobre *Jesús*... L'animador/a llegeix o fa llegir un text de l'Evangelí que pugui il·luminar el fet que el grup ha viscut i que ara reviu; fa explicacions, aclariments... ajuda a interioritzar les preguntes i respostes que han anat sortint... afavoreix que els infants puguin compartir en un ambient d'acollida i sense precipitacions... convida a la pregària, ja sigui d'acció de gràcies, de perdó o de petició, ja sigui feta per ell o pels infants, ja sigui preparada o improvisada, ja sigui un parentostre o un cant...

L'estudi d'Evangelí és un mitjà educatiu i d'evangelització molt apropiat per fer valoracions d'accions que els infants hagin pogut viure i realitzar, per preparar celebracions de la fe, per desvetllar actituds d'agraïment, petició, perdó i contemplació; en definitiva, per oferir *Jesús* als infants, per tal que el coneguin, i coneixent-lo l'estimin i el segueixin.

*En un centre d'un barri de l'Hospitalet, un grup d'infants en el Veure de la Campanya "Al teu germà, dóna-li la mà" es preguntaven qui era el germà que tenien a prop i quins problemes vivien, van descobrir unes necessitats i es van preguntar què diria *Jesús* sobre aquella situació i què podien fer. A partir de Lc 19,1-10 i de la seva actitud d'acollida, van veure la possibilitat de fer assemblees a classe per tal que es parlés de les coses. Així ho explicaven a la Revista:*

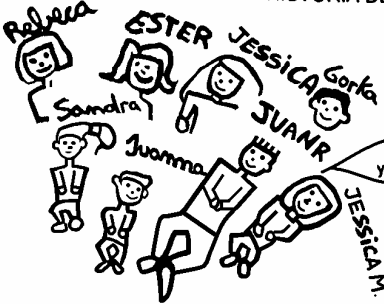
ESCOGEMOS DOS PROBLEMAS PARA DAR LA MANO

Hay problemas en algunos coles. Problemas:
Hay niños que se meten con otros por nada como
por ejemplo el caso de Ferran que se meten con él
por nada del mundo y mi caso.

El grupo decidió dar la mano a los dos casos pidiendo
hacer asambleas en los coles con problemas

Las dos Jessicas y Pepi, tres niñas del grupo
que se enfadan por todo, decidimos darle la
mano a las tres niñas hablando en el grupo
cuando se pelean

EL GRUPO LEEMOS UNA HISTORIA DE JESÚS

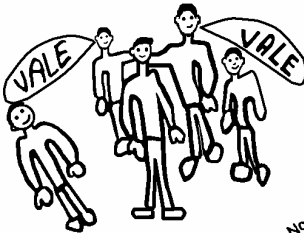
Zaqueo se subió a un árbol para ver a Jesús,
y Jesús lo vio y le dijo: vente a mi casa y lo arreglaremos.

LA HISTORIA DE JESÚS Y LA NUESTRA SE PARECEN

Que Jesús quería ayudar a Zaqueo y
nosotros también queremos ayudar
a Jose Manuel, las Yessis y la Pepi
y a nosotros si que nos importa
Jesús tenía confianza en que Zaqueo cambiase
y nosotros también tenemos confianza en que
la Pepi no se enfaden tanto y que las Yessis
que tenemos un poco de esperanza en
hacer la asamblea

¿Y AHORA QUÉ?

Por qué no pedimos a
la profe hacer una asamblea

Nos reunimos para hablar con la profe y hacer asambleas

¡¡¡ AHORA YA HACEMOS ASAMBLEAS!!!

5.3. La campanya

La campanya és l'eix vertebrador de l'acció educativa d'una diòcesi o del Moviment en general. La campanya és una acció col·lectiva del Moviment:

- És una acció: pretén promoure accions dels infants en el seu medi.
- És col·lectiva: parteix de problemes i situacions comunes als infants d'un medi determinat, cerca respostes col·lectives a aquests problemes; en el MIJAC la dimensió col·lectiva té un abast diocesà.
- És del Moviment: els objectius de la campanya són els mateixos objectius del Moviment que són l'educació i l'evangelització dels infants d'un mateix medi.

La planificació de les accions que genera la campanya i la reflexió que suscita ajuden a implicar els infants en la dinàmica de la revisió de vida, així com a integrar la fe i la pregària en l'experiència i creixement personals.

La Coordinadora diocesana de responsables dels grups té la funció de programar, revisar i compartir la campanya com a acció diocesana. La campanya es celebra d'una forma col·lectiva a la Trobada diocesana que està organitzada per les diferents coordinadores diocesanes. Així, aquest instrument educatiu es revela com una eina adient per a la formació dels infants en la dimensió comunitària i el compromís amb el Moviment.

A la Trobada diocesana de 1997 vam celebrar la Campanya "Al teu germà, dóna-li la mà"; vam fer un joc que havia estat preparat a la Coordinadora diocesana i que consistia en l'elaboració d'un puzle a partir de les accions que s'havien fet al llarg del curs, cada peça del puzle (on constava l'acció o accions que s'havien fet) s'aconseguia a partir de la realització d'un joc o d'una prova, després els infants, al començament de la celebració de l'Eucaristia, van aportar totes aquestes accions, compartint-les i celebrant-les com a Moviment.

5.4. Grups d'infants i coordinadores de centre i diocesana

En els grups d'infants i en les coordinadores concretem i fem operatiu un dels eixos educatius del Moviment que és l'organització d'infants. El Reglament de Règim intern dels animadors/es i infants del MIJAC diocesà de Barcelona, en l'apartat C, articles 63-80, tracta de l'organització dels infants en els diferents nivells: grup, centre i diòcesi.

Ja hem vist com el centre és la base organitzativa del MIJAC; al centre els infants es troben en grup, que és la unitat bàsica d'organització d'infants, segons la seva edat i procés. Al grup els infants prenen protagonisme per transformar allò que decideixen i per divertir-se seguint les Conviccions del Moviment. Aquest mateix article defineix les diferents tasques i responsabilitats dels infants en el grup:

- Secretari/a i coordinador/a del grup: l'infant que se n'encarrega transmet la vida del grup a la coordinadora d'infants del centre i de la diòcesi, i aporta al grup el que s'hi decideix.
- Responsable de revista de grup: l'infant que se n'encarrega anima els seus companys a compartir allò que viuen mitjançant les aportacions a la coordinadora de centre i diocesana i aporta al grup el que s'hi decideix. Anima a llegir-la i a valorar-la.
- Responsable d'economia de grup: l'infant que se n'encarrega recull les aportacions del grup per mantenir les activitats i la dinàmica del grup, del centre i del Moviment. Ajuda els seus companys a entendre aquesta aportació com una corresponsabilització amb la resta de grups i centres.
- Segons el procés i vitalitat del grup, les tasques i responsabilitats poden ser més nombroses (material, jocs...).

Al centre els diferents grups d'infants funcionen de forma coordinada a través de les coordinadores d'infants: revista, economia i responsables de grups. Les tasques a realitzar són la programació del treball i la seva valoració. En les coordinadores estan representats tots els grups.

Dins l'àmbit diocesà, l'Assemblea diocesana d'infants és l'òrgan màxim

on estan representats tots els grups d'infants del Moviment. Les funcions d'aquesta Assemblea són:

- a) Compartir la vida del Moviment a la diòcesi a partir de l'acció dels grups i dels centres.
- b) Plantejar els objectius i els mitjans dels diversos equips d'infants coordinats a nivell diocesà.
- c) Plantejar la campanya el proper curs, acció diocesana, Trobada...
- d) Valorar la campanya diocesana.

Les funcions de coordinació, programació i execució dels acords de l'Assemblea diocesana d'infants estan a càrrec de les Coordinadores diocesanes d'infants.

A la nostra diòcesi, des de l'any 1985 en què l'assemblea d'animadors va proposar la formació d'una coordinadora infantil diocesana, s'ha anat fent un procés que ha consolidat aquesta realitat. Anteriorment, l'any 1982 ja havia aparegut la revista d'infants "Notícies Peludes", i l'any 1984 ja s'havien realitzat les primeres coordinadores infantils de zona. Va ser l'any 1987, a partir de la celebració de la primera Trobada diocesana infantil de Barcelona, en què es va formar un equip per tal de preparar-la; aquest equip estava integrat per tres infants per zona, un animador per zona i dos membres de la Comissió diocesana. L'any següent la coordinadora d'infants escull logotip i nom: "Los amigos del 17"; a més, aquell curs, es celebra la Trobada infantil del MIJAC catalanobalear: "La Mijacada del segle". Posteriorment, l'any 1990, la coordinadora va canviar de nom: "Los enrollaos de Barna". Un pas important es va donar l'any 1993 amb la celebració de la primera assemblea de nens i nenes del MIJAC de Barcelona; també l'any 1996 es va realitzar la primera Assemblea d'infants catalanobalear. Ha estat un procés llarg i intens, realitzat dins l'àmbit diocesà i dins l'àmbit catalanobalear, que ha donat lloc a l'actual realitat que vivim com a Moviment d'Acció Catòlica.

En l'actualitat, a la nostra diòcesi, les Coordinadores diocesanes d'infants són les següents:

- Coordinadora de responsables de grup: És l'equip d'infants que s'encarrega de coordinar i preparar les activitats que els grups fan a nivell diocesà (campanya, Trobada, Assemblea...). En formen part un nen/a de cada coordinadora de responsables per centre.
- Coordinadora de responsables de revista: És l'equip encarregat de preparar i valorar la revista diocesana. En formen part un nen/a de cada coordinadora de responsables de revista per centre.
- Coordinadora de responsables d'economia: És l'equip encarregat de coordinar la tasca dels responsables d'economia dels grups. En formen part un nen de cada coordinadora de responsables d'economia per centre.

A més, cal dir que dos infants de la Coordinadora diocesana de responsables de grup participa de l'equip CAJIM que és la Coordinadora catalanobalear del MIJAC, i que aplega dos infants de cada diòcesi d'aquest àmbit per tal de fer un treball conjunt interdiocesà.

A la Coordinadora diocesana d'economia els infants van donar resposta a una qüestió: Cal portar llaunes de beguda a la Trobada diocesana? El fet que alguns nens portessin llaunes al moment de menjar i que d'altres no ho fessin per les seves limitacions econòmiques, s'havia vist sempre com una qüestió a treballar; ja que semblava que era negatiu que uns nens veiessin com d'altres bevien en llaunes, mentre que ells no podien fer-ho. Des de l'equip de seguiment de les coordinadores diocesanes d'infants es va veure la conveniència de parlar-ne amb els infants i de reflexionar-hi prèviament en les coordinadores de centre; així, a la convocatòria de la coordinadora que es va enviar als centres se'ls va plantejar: "A la propera Trobada diocesana, hem de dur llaunes o no?". A la coordinadora diocesana els nens i nenes van portar les propostes que s'havien treballat en els centres; es va establir un diàleg entre els infants explicant el que feien en el seu centre quan sortien d'excursió o quan feien festes en el centre i si pensaven si es podien dur llaunes a la Trobada diocesana: uns deien que si i d'altres que no; un centre, però, va fer una aportació diferent dient que, en lloc de llaunes, es portessin ampolles grans que es poguessin compartir entre tots. Finalment, els infants van arribar

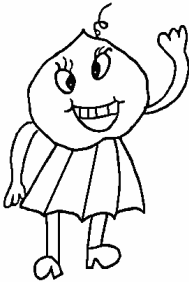
als següents criteris:

- Que no es portin llaunes ni llaunadures.
- Que en els centres podem portar ampolles de dos litres i patates fregides amb la condició de compartir-ho.
- Si algú porta una llauna la confiscarem.
- Que cada centre porti les seves ampolles i els seus gots.

ENROLLAD

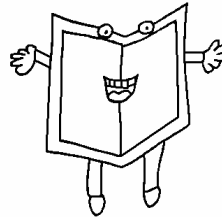
OS
RECOR -
DAMOS

MIJAGECA

LA

LAS
MASCOTAS

LASKY

EL

LEMA:

AL TEU
GERMÀ

DOÑA-LI

MÀ

MIJAC 96-97

6. DIOCESANITAT DEL MIJAC

El pla diocesà subratlla la importància d'aprofundir la teologia de l'Església local i extreure totes les conseqüències que en deriven pel que fa a la diocesanitat de l'acció pastoral i dels moviments laïcals. Una de les aplicacions d'aquest principi consisteix en la complementarietat de la parròquia i dels moviments d'apostolat seglar.

Tal com diu el Document d'Iniciació i Formació de Consiliaris, el MIJAC, promogut pels Bisbes de Catalunya i les Illes, per tal de suscitar la fidelitat dels infants a l'estil de vida de les Benaurances, emmarca tota la seva acció educativa i pastoral amb ells en la "Tradició i Identitat" dels Moviments especialitzats d'Acció Catòlica. Alhora, la seva especificitat, com a Moviment d'Acció Catòlica, consisteix a ser una realitat eclesial encarnada en el món dels infants, perquè aquests puguin conèixer i difondre en el seu món infantil l'estil de vida evangèlic amb llur llenguatge i sensibilitat d'infants; així els infants, en tant que laics, són els col·laboradors, enviats del bisbe en la tasca d'evangelitzar el seu medi. D'aquesta manera, el Moviment coopera amb la missió dels Bisbes de Catalunya i de les Illes, aportant l'acció organitzada dels infants; missió que el Bisbe de cada diòcesi confia al Moviment pel nomenament canònic del consiliari diocesà; i els Bisbes de Catalunya i de les Illes pel reconeixement explícit del consiliari catalanobalear, després que aquest hagi obtingut el vistiplau del propi Bisbe diocesà.

La participació del MIJAC en la missió evangelitzadora i pastoral de l'Església diocesana posa en joc els següents criteris:

1. La complementarietat de les "plataformes pastorals" al si d'una diòcesi, cap d'elles per si sola és autosuficient ni exhaureix tota la potencialitat de l'acció de l'Esperit en l'Església. El MIJAC no pot prescindir de la formació catecumenal i catequètica, de la vida litúrgica i del testimoniatge dels joves i adults que s'articulen entorn d'una parròquia, així com la parròquia no pot prescindir del MIJAC perquè arribi la missió de l'Església al món dels infants. Totes dues instàncies pastorals formen part del mateix i únic Cos de Crist (1Co 12,12-30). Aquest criteri implica la creació d'espais intraeclesials on les diverses "plataformes pastorals", tant diocesanes com

parroquials, puguin compartir la seva vivència de la fe.

2. La diversitat sorgeix de l'acció constant de l'Esperit que fa viu i present l'obra de Déu i Pare nostre i la del seu Fill i germà nostre, tant en les realitats pastorals i en els diversos ambients d'una diòcesi com en les diverses etapes del creixement personal. Aquesta diversitat està al servei de l'edificació de la comunió de l'Església i del creixement del Regne de Déu.
3. La coherència a fi que l'acció pastoral de la Comunitat diocesana acompanyi el procés de la fe en totes i cadascuna de les etapes de la vida del cristià; doni testimoniatge de Jesús d'una manera coherent i intel·ligible als qui encara no el coneixen o no l'han acollit, i ofereixi a tothom una existència de comunió edificada en l'amor (Ef 4,7-15).

De cara a fer operatius aquests criteris, el Moviment tindrà cura d'articular estratègies pastorals que facilitin la vivència eclesial de la fe. En aquesta línia subratllem la necessitat d'assegurar unes **estructures educatives i de comunió**:

- **Estructures internes de coordinació** dels infants, dels animadors/es i dels consiliaris/es que vertebrin la vida del MIJAC com a Moviment d'Acció Catòlica.
- **Estructures de coordinació exterior** que són espais de diàleg intraeclesial i de coordinació des de la complementarietat. Així, el MIJAC és present en totes aquelles estructures que afavoreixen la vivència eclesial de la fe dels infants i dels animadors/es. Pel que fa a la nostra diòcesi, el MIJAC per mitjà dels animadors participa activament del Consell d'Acció Catòlica i, donada la realitat actual del Moviment a la diòcesi, de la Delegació de Pastoral obrera; sense excloure que en un futur es pogués participar d'altres delegacions.

D'aquesta manera, en la mesura que es pot, els centres del MIJAC procuren mantenir una relació estreta amb les institucions que comparteixen la mateixa missió educativa al barri o població, sobretot si es tracta d'institucions d'Església, amb les quals el MIJAC té una particular sintonia missionera. En aquest punt, es valora molt positivament la participació en els Consells Pastorals parroquials i

diocesà que permeten compartir amb la resta de realitats pastorals de la parròquia i de la diòcesi la seva experiència en el seguiment personal dels infants, l'acció evangelitzadora en el medi on viuen i actuen els infants, el seu esforç per a transformar les estructures socials alienes a l'Evangeli i a la dignitat dels infants.

La Mireia de Sant Medir, .en una coordinadora en què fèiem el cartell de la 6a Assemblea Diocesana de Barcelona, posava en el dibuix d'un tren el nom de tots els centres de la diòcesi. Hi havia el nom d'un centre que estava ratllat a la llista, i va demanar a un animador el perquè aquest nom estava ratllat, i quan se li va explicar que en aquell barri ja no hi havia MIJAC. Va fer cara de sorpresa i també de preocupació, i va demanar per què aquell centre havia desaparegut. A l'equip de seguiment de les coordinadores diocesanes d'infants es va comentar aquest fet, i es va valorar l'interès de la Mireia per un centre de MIJAC que no era el seu, i la seva preocupació perquè els nens i nenes d'un barri determinat no poguessin viure el que ella viu en el seu centre. Comentaven també que en un moviment diocesà quan es perd algun dels seus membres, és com si es perdés alguna cosa pròpia. Va ser una oportunitat per aprofundir en la imatge de ser un cos, fet que ens hauria de caracteritzar com a Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica.

DOCUMENTS MIJAC CATALANOBLEAR I DIOCESÀ

Documents del MIJAC catalanoblear

- *Procés a la militància dels infants en el MIJAC* (1993)
- *Document d'iniciació d'animadors del MIJAC* (1993)
- *Document d'iniciació i formació dels consiliaris del MIJAC* (1996)

Documents del MIJAC de Barcelona.

- *L'originalitat del MIJAC, Moviment apostòlic dels infants* (1988).
- *Reglament de Règim Intern dels animadors i infants del MIJAC diocesà de Barcelona* (1995).
- Revista diocesana d'infants "Notícies Peludes":
 - Núm. 2. Curs 1993-94
 - Núm. 2. Curs 1994-95
 - Núm. 1. Curs 1996-97
 - Núm. 3. Curs 1996-97

HIMNE DEL MIJAC

Som molts.
Som germans.
Som la gent
del MIJAC.
Volem
un món nou.
Jesús ens hi mou.

Jo mateix començaré
pels infants del meu carrer,
tu vindràs ben eixerit
i del braç duràs l'amic.

Si tu vols participar
la rotllana creixerà,
i si véns amb més amics
junts serem més decidits.